

UDENRIGSMINISTERIET

Den 1. maj 2013

Spørgsmål fra Udenrigsudvalget
til udviklingsministeren af 11.
april 2013. URU alm. del. spm.
107.

Spørgsmål 107:

Vil ministeren redegøre for sin holdningsændring om smugling langs Irans grænse og stigning i antallet af dødsstraf i kølvandet på det danskstøttede program, jvf. omtalen i Politiken søndag 24. marts 2013 og den 9. april 2013?

Svar:

Formålet med støtten til UNODC's landeprogram for Iran har været at bidrage til kapacitetsopbygning af den regionale indsats mod narkotikasmugling fra Afghanistan. En styrkelse af det regionale grænsesamarbejde mod narkotikastrømme understøtter den danske indsats for stabilisering af regionen. Dansk støtte til UNODC's landeprogram i Iran blev i 2010 under den tidligere regering godkendt med et beløb på 5 mio. kr. over Freds- og Stabiliseringsfonden (dengang Globalrammen).

Den 24. marts 2013 understregede jeg overfor Politiken vigtigheden af, at programmet og dets resultater evalueres meget nøje. Jeg betonedede særligt vigtigheden af, at UNODC fører en menneskerettighedsdialog med de iranske myndigheder med det formål at sikre rettigheder for dem, som anholdes. Jeg slog afslutningsvist fast, at såfremt sådanne elementer ikke var tilstede, måtte vi drage konsekvensen og indstille støtten.

Udenrigsministeriet har siden 2010 nøje fulgt implementeringen af den danske støtte til UNODC, og som led i denne opfølgning blev der i februar 2013 igangsat et review af landeprogrammet i Iran.

Den 9. april påpegede jeg under henvisning til dette review, at vi ikke i tilstrækkelig grad kan være sikre på, at programmet styrker menneskerettighederne i Iran. Det er på den baggrund, at der er truffet beslutning om ikke at videreføre den danske støtte til programmet.

Reviewet peger overordnet på, at UNODC i Teheran har styrket sit arbejde med menneskerettighederne overfor iranerne. Reviewet peger dog samtidig på, at UNODC's generelle tilgang lider af visse mangler, herunder bl.a. som følge af underfinansiering, samt at det ikke kan udelukkes, at programmet har medført en stigning i antallet af anholdelser. En fortsat støtte til UNODC-programmet i Iran ville derfor nødvendiggøre en særlig tæt og ressourcekrævende monitoring, men selv ved

en forstærket risikohåndtering fra UNODC står vi overfor det grundlæggende uacceptable forhold, at Iran anvender dødsstraf og endda i meget stor omfang. Der vil derfor ikke kunne opstilles garantier, som lever op til de høje krav, vi fra dansk side stiller.